

XIX. évfolyam 45. szám
A.D. 2014. november

KERESŐ SZÓ

a rákosmenti evangélikusok
értésítője

„ÍME, KIRÁLYOD JÖN HOZZÁD, SZELÍDEN ÉS SZAMÁRON ÜLVE” (Máté evangéliuma 21,5b)

Kovács Áron

Poros kis település, egy jelentéktelen környéken, szegényes istálló. Ez nem olyan hely, ahová egy király betenné a lábát, pláne nem ilyen helyen születik, és mégis – a királyok Királya egy istállóban jött világra.

Egy uralkodó lovon, katonákkal és fegyverekkel körülvéve szokott bevonulni a városába. Jézus pedig szamárháton érkezik, fegyverek helyett pálmaágakkal tisztelegnek neki. Nem katonai dízsorral fogadja, hanem egyszerű emberek lelkes tömege, akik néhány nap múlva azt ordítják: „Feszítsd meg!”. Ha nem is ezt teszik, akkor is hallgatnak, amikor a töviskoronás királyt látják Pilátus mellett.

„Íme, királyod jön hozzád, szelíden és szamáron ülve”. Úgy tűnik, a Betlehemben született Jézus gyenge, még magát sem képes megvédeni. Valójában amikor gyengének látszik, akkor a legerősebb. Ezt üzeni: „Az én erőm erőtlenség által ér célhoz.” Olyan képtelennek tűnik ez a kijelentés, hiszen lépten-nyomon azt látjuk, az agresszió, az ellentmondást nem tűrő érdekérvényesítés az, amely célhoz ér. De mégsem, mert az önmagát feláldozni is kész, és az önmagát feláldozni is tudó Szereteten nem talál senki sem fogást. Nem lehet legyőzni. Az Isten szeretetének olyan ereje van, amely képes átsütni, átvilágítani minden sötétet. A Jézusban megnyilatkozó, felénk lépő szeretetet nem a birtoklási vágy hajtja. Ez a Király meglátja az embert és meglátatja velünk Istent. Megvan benne az az alázat, amely nem a sor elejére, hanem a sor végére állítja magát. Nem a saját dicsőségét keresi, hanem törekeny gyermekké lesz és halálos szeretettel keresztre feszül, hogy megváltson bennünket és megtaláljuk az életünk helyes középpontját.

Az adventi időszakban egy újabb lehetőséget kapunk, hogy az érkező királyra tudjunk figyelni. Ő jön, nem feltétlenül látványos pompával, hanem gyakorta az egyszerű hétköznapi szürke pillanatai közepette szólít meg, és felfedezhetjük a jelenlétét. A szegényen és szamárháton érkező király békességet és ünnepet hoz. Színt, életet és reményt. Átlép és belép. Átlép a mi világunkba, és elhozza számunkra az Isten szeretetének valóságát, belép hozzánk, hogy erőt adjon és megváltson. „Íme, királyod jön hozzád, szelíden és szamáron ülve.” Ámen.

AZ EMBERFIA ELJÖVETELE

(Lukács evangéliuma 21,25–36)

Zászkaliczky Pál

Alig múltam 10 éves, amikor egy fóti kántorképző tanfolyamon először találkoztam Jézusnak a saját visszajöveteléről mondott szavaival. Hátborzongató volt. Bence Gábor írt gitáros éneket *Lukács evangéliuma 21. fejezetének 25–28. verseire*. A sodró lendületű, a szöveget recitáló zene remekül támasztotta alá ezeket a kifejezéseket: „jelek lesznek a napban”, „a tenger zúgása és forrongása”, „kétségbeesnek a népek”, „az emberek megdermednek a félelemtől”, „az eget erői megrendülnek”. Úgy emlékszem, hogy féltem, megrendültem a félelemtől.

És jól megmaradt bennem az a lelkesítő öröm, amikor a szöveg végre odaért, hogy „egyenedjétek fel, és emeljétek fel a fejéteket, mert közeledik megváltástok ideje”, és ezt ismételtük refrénszerűen, sokszor. Lelkesített, megnyugtatót és igazi belső örömmel töltött el.

Biztos vagyok abban, hogy akkor különösen nem, de ma sem értem még igazán Jézus mondatainak valódi értelmét.

Advent 2. vasárnapja az időben nem vissza, hanem előre irányítja a tekintetünket. Egy olyan időpontra, amelyet egyedül az Atya tud. Jézus Urunk arról tett bizonyosságot, hogy első földi jelenlétét és eltávozását követni fogja egy második eljövétel, a második advent. Amikor először itt járt a Földön, sokan nem ismerték fel benne Isten Fiát, a Messiást. Mennybemenetele után Szentlelkével van jelen közöttünk láthatatlan módon, de a második eljövétel, végső uralmának kezdete nyílt és mindenki számára egyértelmű lesz. Mint a villám is egyszerre látszik az égbolton, úgy lesz Urunk visszatérése is (*Máté evangéliuma 24,27*).

Jézus mindezt azért mondta el tanítványainak, és a szentírók azért jegyezték fel az evangéliumokban ezeket a jövendöléseket, hogy tudjuk, fel tudjunk készülni, ne érjen bennünket váratlanul. Urunk figyelmeztet minket: legyünk éberek, legyünk mindenkor készen a visszatérésére. Szomorú, hogy ez a gondolat mennyire ellanyhult keresztyén gondolkodásunkban. Pedig ahogy az Öszövétségben olvasható próféciák beteljesedtek Jézusban, ugyanúgy fognak ezek a szavak is valóra válni. Hogy mikor? Sem a napot, sem az órát nem tudjuk, csak az Atya egyedül (*Máté evangéliuma 24,36*). Valószínűleg azért nem tudjuk, mert nincs is szükségünk arra, hogy tudjuk. Ugyanakkor Jézus – azon túl, hogy egyértelműen beszél visszatéréséről és uralmának helyreállításáról – abban is segítséget ad, hogyan várjuk őt. Ne kényelmesedjünk el, ne tudjon minket meglepni! A szüntelen könyörgésre való felhívás azt a tudatot erősítse bennünk, hogy minden percünk és óránk, minden gondolatunk és tettünk addig is Isten színe előtt történik, az ő végtelen emlékezetében tárolódik. Ő nem néz félre, nem alszik, a színe előtt zajlik az életünk. Erről ne felejtszünk el! De félünk sem kell tőle, ha készen állunk bármikor elengedni mindent, ami evilági, és készek vagyunk nyíltan elé állni.

Erre pedig a Krisztusba vetett hit, és a kereszthalála által elnyert kegyelembe való kapaszkodás tesz egyedül felkészültté. Nem én érem el, nem én érdemelem ki, hanem Ő szolgálta meg számomra is a megváltást. Ezért egyenedhetünk fel és emelhetjük majd fel a fejünket. Így várjuk hát Urunk visszatérését örömmel és reménységgel. Én várom.

KÉRDÉSEK ÉS VÁLASZOK (Máté evangéliuma 11,2–10)

Darvas Anikó

Biztosra akarunk menni, ez nagyon mélyen gyökeredzik bennünk. Óvatosnak kell lennünk, nehogy becsapjanak minket, nehogy tévedjünk, rossz vételt csináljunk, mert akkor mit fognak szólni hozzá a többiek, a család... Még a végén kinevetnek minket, megszegyenülünk. Biztos, hogy a legmegfelelőbb középiskolába megyek, a legjobb szakmát választom, a párom lesz az „igazi” férjem, feleségem, megtaláltam a legjobb

megoldást, vagy keressék tovább? Merjem-e meghozni a döntést, vagy keressék további bizonyítékokat?

Keresztelő János tanítványai ugyanezzel a dilemmával fordulnak Jézushoz. Azt kérdezteti Keresztelő a börtönből, hogy Jézus-e a megígért messiás vagy még várjanak valaki másra. Márpedig Keresztelő János nem akárki volt. Isten utolsó prófétája, aki Jézus érkezésének előkészítője volt, Istenhez fordulás-

ra, megtérésre hívta az embereket, a tiszta életre térőket vízbe merítkezéssel „keresztelte”. Jézus is elment hozzá, és megkeresztelkedett a János szerinti keresztiséggel a Jordán folyóban. János szíve mélyéből várta és kereste a Megváltót, készült az érkezésére lélekben és tiszta lélettel, de nem merte egészen elhinni, hogy Jézus az. Látja (de legalábbis hallja), mi minden történik körülötte, de további biztosítéokra vágyik.

Nem tudjuk, mi lett volna, ha Jézus azt válaszolja a küldötteknek, igen, én vagyok az. Úgy sejtem, ez rövid ideig megnyugvást adott volna, aztán felmerül az újabb kétely, hogy „de, hát bárki mondhatja magáról, hogy én vagyok”. Jézus nem is ad ilyen választ. Felsorolja egyszerűen, milyen életváltozások (gyógyulás, halálból visszatérés, a nincstelenek felé fordulás) történtek ő körülötte – ha ez nem elég, ennél több bizonyítékot nem tud neki üzeni. Már csak egy valami hiányzik: merjen elrugaszkodni a bizonyítékok talajáról, és bizzon abban, amit érez. Amit csak a negyedik evangélium leírója rögzít János és Jézus első (és talán egyetlen) találkozásáról: János rámutatott Jézusra, hogy „Íme, az Isten Báránya, aki hordozza a világ bűnét! Ő az, akiről én megmondtam: Utánam jön...” (János evangéliuma 1,29–30). János akkor érzi, hogy Jézus az, akire ő várt, aztán mégis felmerül benne ismét: biztos? Egész biztos?

Jézus nem ítéli el Keresztelő János tépelődését, „tamaskodását”. A bizonytságot kereső kérdése után is példaként állítja a körülötte álló sokaságnak – mint a neki, Jézusnak utat készítő, a terepet előkészítő prófétát. Keresztelő nem tudta (még?) megtenni az utolsó lépést a hite útján. Nem oldódott még fel benne a feszítő kérdés, Jézus-e a Krisztus, akit ő, ki tudja mióta, keresett, de elvégezte az ehhez szükséges előkészítő munkát. Felkészült, már csak annyi hiányzik neki, mint a szárnyait már megerősített sasfiókának: el kell rugaszkodnia a biztos fészek széléről az ismeretlenbe, hogy repülhessen. A Krisztus-hihez el kell engedni a bizonyítékok utáni vágyat, és beleugrani a hit szárnyán az ismeretlenbe, hogy azelőtt elképzelhetetlen magasságokba szárnyalhasson.

KERESZTELŐ JÁNOS BIZONYSÁGTÉTELE (János 1,19–28)

Nagyné Szeker Éva

AJordán partjára, egy torzonborz prófétához magas rangú küldöttség érkezik. Hideg kívülről kérdezősködnek, hogy valamilyen véleményt formálhassanak erről a különös emberről. Ki vagy és mit mondasz magadról, hogy választ adhassunk küldöinknek. Miért keresztelsz, ha nem te vagy a Krisztus, sem Illés, sem a próféta? S az Ószövetséget ismerő szívük nem dobbant meg a válaszokra. Pedig Isten szeretetének jele, fénye nagyon is látható és érezhető János szavaiban. Jobban látható ez a fény minden feldíszített karácsonyfánál.

Esze ágában sincs önmagát valamilyen kiváló, és nagy embernek feltüntetni. Kitér minden hamis titulus elől és azt mondja: Én semmi vagyok, Ő minden. Én kiáltó szó vagyok csak, aki a fontos, az utána jön.

Keresztelő János tudja, érzi, itt van közel már a Messiás: „Közöttetek áll, akit ti nem ismertek.” Örömmel szól az „Eljövendőről”, aki Szentlélekkel és tűzzel keresztel majd. János Jézust mutatja be a jéggé dermedt szívű papoknak, írástudóknak és farizeusoknak, akik valójában kötekednek vele. Isten szeretetének megjelenését még nem érzik, nem értik János választát. A törvényekre figyelő szemeik nem látják a küszöbön álló eseményt, nem hallják az örömhírt, a Megváltó közeli érkezését földi működésének színterére.

Bálint György karácsony előtti versében így kérdez:

„Most karácsony lesz, püffednek a megrakott, ezer színben ríktó kirakatok, mindenfelé, szemtelenül vihognak, a sarki hordásra és az utcaseprőre, és a vánszorgó és loholó sok-sok kopott életre.”

És vajon a Megváltó érkezése igazgatja-e az emberi szíveket?

Különösen az ünnepek idején a településeket milliárdnyi égő világítja be, melyek mintha azt csillognák: ez a ragyogás, amire várunk, ez az ünnep. Néhány pillanatra mindent átjár, néhány pillanatra minden rosszat eltakar. Elég ez? Ez az, amire várni kell? Vagy mást várunk!?

János az igazi fényre mutat, Jézusra, aki a legfontosabb. Ő jön, Ő az ünnep. Akit ma is sokféle fogadtatás vár: kérdésekkel teli bizonytalanság, hideg elzárkózás, örömteli elfogadás, útkészítés önnön szívünkbe.

Advent végén már egy kezünkön számolhatjuk a napokat. Jézus eljön a gyengékhez és a lelkes erősekhez, egészségesekhez és betegekhez, a jégcsap szívűekhez és a szolgálatban égőkhöz, kicsikhez és a nagyokhoz. Legyünk az érkező kegyelem lelkes hírvivői.

MARAD MINDEN A RÉGIBEN?

Széll Bulcsú lelkipásztor

Igehallgatók vagyunk, örömmel jövünk a közösségbe. De az a kérdés, mi van ezen túl. Hat-e az életünkre, változtat-e rajtunk, amit hallottunk az Igéből? Nem az a kérdés, hogy hogyan tetszett az igehirdetés, hanem az, hogy hogyan vonatkozik az életemre. Az információ, hogy van pénz a bankban, még nem segít. De ha kiveszed, és a zsebedben van, az igen.

Arra szeretnék biztatni mindenkit, hogy éljen azzal az ajándékkal, amit Isten adott: Jézussal. A benne kapott bűnbocsánattal, segítséggel és békességgel. Az adventi elcsendesedések ebben szeretnének segíteni. Hogy ne maradjon minden a régiben, hanem, ha csak egy kis lépéssel is, de előbbre lépünk. Aztán, miért ne léphetnének a lelki-ekben egy nagyot is?! Hogy Istenünk hatalmas ajándékai a mieink legyenek.

Két estén fogok szolgálni a gyülekezetben. Az elsőn 1Thessz 5,1–8 alapján arról, hogy *ha Jézus eljön, készülni kell*; a másodikon 2Kor 5,1–10.17 alapján arról, hogy *ha Jézus eljött, mássá lehetünk*.

Örömmel készülök az általam ismert és nem ismert testvérek közé ezekre a napokra, hogy mindnyájan áldást kaphassunk.

„Kereszt – kérdések”

címmel 10 hetes beszélgetés sorozatra hívjuk az érdeklődőket.

Nem kell ismernie a Bibliát. Nem kell, hogy meg legyen keresztelve.

Nem feltétel, hogy az egyházközség aktív tagja legyen.

Bármilyen kérdést fel lehet tenni, és közösen megkeressük rá keresztyén megközelítésben a választ.

Nap: péntek esténként Időpont: 18.00 –19.00 óra

Helyszín: gyülekezeti terem (Bakancsos u. 2)

Dátum: 2015. január 09 – március 13.

Ha szívesen részt venne, vagy szeretne még többet megtudni a témával kapcsolatban, kérem, hívja Nagyné Szeker Éva lelkiest az alábbi számon:

06–20/824–8021

„A SZERETETET SZERETNÉM TOVÁBBADNI” – INTERJÚ HIMESNÉ PAULIK ENIKÓVEL

Koczor Kinga

A diakónia a jézusi szeretet valódi megnyilvánulása. Himesné Paulik Enikő élete derekán döntött úgy, hogy felvállalja ezt a szolgálatot. Gyülekezetünk presbitere gerontológiai gondozóként az idősek támasza, a ránk bízott szeretet továbbadója szeretne lenni. Ötletekkel tele, lelkesen áll a rá váró kihívások elé.

Milyen területen dolgoztál, mielőtt úgy döntöttél, hogy idősgondozást tanulsz?

Számvittel foglalkoztam. Közgazdasági szakközépiskolába jártam, majd a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetemen tanultam tovább, azután adótanácsadói tanfolyamot is végeztem. Az utóbbi években a pestszentlőrinci és a rákoskeresztúri evangélikus iskolákban dolgoztam gazdasági vezetőként. Mindkét intézmény újonnan alakult, ezért a gazdasági háttér kialakítása, a szabályzatok elkészítése és a működtetés beindítása nagy feladatot jelentett.

Eleinte élveztem ezt a szakmát, viszont a mai világban a számvitel érdekes oldalára, a gazdasági elemzésre kevésbé van szükség. A munka főként a számviteli előírások, az adótörvények betartására korlátozódik az adótörvények folyamatos változása mellett, a határidők szorításában. Középvezetőként óriási felelősség volt rajtam. Mindez olyan nagy nyomást jelentett számomra, hogy arra jutottam, nem akarok a szakmámban tovább dolgozni. Úgy éreztem, keresnem kell egy másik területet. Olyan szakmát szerettem volna találni, amelynek során több alkalmam nyílik emberekkel találkozni, kapcsolatot teremteni.

Nehéz döntés munkahelyet váltani. A szakmát elhagyni bizonyára még nehezebb...

Évek óta kilátástalansággal küszködtem: belefáradtam a szakmámba (ahogy szaknyelven mondják: kiégtem), viszont nem volt más végzettségem, így nem tudtam más irányba váltani. A családom is látta, mennyire elviselhetetlen számomra a helyzet, és együtt hoztuk meg a döntést. Egyidejűleg kezdtem el a női szabó tanfolyamot és a gerontológiai gondozó tanfolyamot. Nem bántam meg, hogy váltottam. Amióta otthagytam a számviteli területet, sokkal nyugodtabb, kiegyensúlyozottabb vagyok. Az a példa is előttem áll, hogy a vámszedő is otthagyta hivatalát, amikor Jézus megszólította.

Miért éppen az idősgondozói terület mellett döntöttél?

Az idősekkel mindig könnyen teremtettem kapcsolatot, ezért gondoltam arra, hogy az idősgondozással próbálkozzak. Emellett több esemény is arra indított, hogy ezen a területen lássak munkához. A gyülekezet tavalyi finnországi útja során idősothonokban is jártunk – ez az élmény meghatározó volt számomra. Szintén elhívásként szólt hozzám lelkészünk, Kovács Áron egyik igehirdetése, amelyben Ézsaiás könyvének 57. fejezete alapján beszélt: „Láttam útjait, mégis meggyógyítom és vezetem őt. Vigasztalással fizetek neki és gyászolóinak.” Szeretném, ha Isten általam is vigasztalná az embereket. Szeretnék Isten eszköze lenni, a kiszolgáltatottak támasza.

Milyen végzettséggel, szakmai tudással indulsz neki a munkavállalásnak?

Nemzetközi szinten elfogadott gerontológiai gondozó végzettséget szereztem, amelyben a szociális gondozói munka az időskori segítés tudásanyagával egészül ki. Tanulmányaim kiterjedtek az egyéni és a csoporton belüli problémákra, az időskori krízishelyzetekre is, így például a gyász állapotára, a halálra való felkészülésre. A kilenc hónapos OKJ-s tanfolyam keretében több különböző intézmény szakmai életébe is belekóstolhattam.

Mit tapasztaltál a gyakorlatban?

Szerencsés módon sokféle helyzetet tapasztalhattam meg a gyakorlati időszakban. Kétféle bentlakásos intézményben is jártam, ahol különböző körülmények között élhetnek az idősek. Az egyik intézményben a mélyvízbe kerültem: addig nem talákoztam demens betegekkel, itt azonban meg kellett találni velük a kapcsolatot. Egy másik helyen a nappali ellátásban kellett segédkezniem – itt sokkal nyugodtabb környezetben talákoztam az idősekkel. Mindeközben kiderült, hogy jól bírom ezt a munkát, és világossá vált, mit is szeretnék csinálni ezen a területen: sokkal hasznosabbnak érzem a munkámat, ha fizikailag is segítek valakinek, és nemcsak lelkgondozóként vagyok jelen. Leginkább azon emberek életében tudnék célszerűen részt venni, akik szeretnének otthonukban maradni, viszont bizonyos dolgokban segítséget igényelnek – például mozgásbeli korlátozottságuk miatt. A felügyeletet igénylő vagy beteg, lábadozó idősek mellett is szívesen dolgoznék. De a magányban vagy gyászban szenvedőket is meglátogatnám. Úgy gondolom, az is segítség, ha például együtt takarítjuk ki a lakást – a közös munka is élmény. Mindenképpen olyan tevékenységbe vonnám be az embereket, ami fizikailag és szellemileg is igénybe veszi őket. Az aktivitás nagyon fontos része az életünknek, kortól függően mindig meg kell találnunk azokat a fizikai és szellemi tevékenységeket, amelyeket el tudunk végezni, és amelyek hozzájárulnak a kiegyensúlyozottságunkhoz.

A nagyfokú demenciával küzdő betegeket nehéz kezelni. Ez nem jelent problémát számodra?

Előfordul, hogy valaki már nem tud beszélni, de mégis látszik rajta, hogy hálás: a tekintetével vagy akár egy érintéssel jelzi, hogy értékeli a segítséget. Van, akinél a folyamatos, összefüggéstelen beszéd a leépülés tünete – de ő is örül, ha valaki megértően, figyelmesen fordul hozzá. A demens betegekre is igaz, hogy a testi-lelki-szellemi aktivitás felfrissíti őket, megkönnyíti mindennapjaikat. Ezt a helyzetet másként éli meg a beteg rokona, és másként az idősgondozó. A hozzátartozó szomorkodik, és siratja az idős hozzátartozójával fenntartott egykori kapcsolatát. Nekem – mint idősgondozónak – viszont nincs mire emlékezni, hanem a jelenben, ebben az állapotban találkozom az időssel, és arra összpontosítok, mit lehet még kihozni ebből a helyzetből.

Egyéni gyógytornát és varrási szolgáltatást is ajánlasz az idős embereknek.

A női szabó képzettségemnek köszönhetően tudok segíteni az idősek ruhatárának felfrissítésében, illetve a háztartási textíliák javításában, megújításában. A gyógytorna szolgáltatását Eszter lányom végezné el, aki a Semmelweis Egyetemen végzett gyógytornászként.

Honnan merited a lelkesedésed?

Minket, keresztényeket Jézus az irgalmas samaritánus példáján keresztül szólít fel a segítségnyújtásra. Másként nem is lehet segítő foglalkozást űzni – úgy gondolom – csak a Jézus által ránk bízott szeretettel. Én is ezt a szeretetet szeretném továbbítani, a rászorulókat segíteni az állapotuknak megfelelően, figyelembe véve a betegségüket és a korlátozott képességeiket.

ADVENTI KOSZORÚK, RAGYOGÓ OTTHONOK, FINOM SÜTEMÉNYEK...

Erdész Zoltán

Advent – sokan tudják, hogy e latin kifejezés annyit tesz magyarul: eljövétel. Valakit várunk. Izgalmas időszak, felfokozott hangulat. Advent első napjaiban ízléses koszorú kerül a bejárati ajtóra, fenyőgirlandok a nappaliba, négygyertyás koszorú az étkezőbe. Van terved, hogy idén hogyan díszíted az otthonod?

A háziasszonyok zöme már november végén listát készít arról, hogy hányféle sütemény kerül az ünnepi asztalra. Legyen bejgli: diós és mákos, és jó, ha a vendégnek sós ropogtatnivaló is jut. Van terved, hogy idén mi lesz a karácsonyi vacsora?

Az ajándék is nagy kérdés. Kigondoltad már, kinek mi jut idén? Netán meg is vetted a nagyját, vagy mindent az utolsó pillanatra hagysz? Vajon lesz-e öröm, lesznek-e elismerő pillantások? Van terved, hogy idén milyen ajándékkal rukkolsz elő?

Kérlek, ezen a ponton állj meg, csendesedj el és gondold végig, kinek készül a koszorú? A szomszédoknak? Ki miatt takarítás napokon keresztül? A férjed, anyósod, netán menyed miatt? Kinek a kedvére készül a sok finomság? A gyermekek, barátok, szülők öröme? Advent, eljövétel... kit vársz az adventi időszakban? Kinek a jelenlétére, közelségére, szeretetére van leginkább szükséged?

Idén is mindenkit meghívtál, sokakat vársz, néhányakat vendégül láatsz, de vajon készülsz-e arra, hogy akiről az ünnep szól és akire mindennél jobban szükséged van, *Jézus Krisztus* valóban eljőjön hozzád, megszólítson, bűnbocsánatot, örömet és új életet adjon? *Meglepetésként érne a jelenléte vagy örömmel töltene el?* Az ajtód és az asztalod már tele karácsonyi díszekkel, de a lelked feldíszítetted-e az Ő fogadására? Sok időt szántál arra, hogy csillogjon az otthonod, de mennyi időt szántál arra, hogy a szíved is tiszta legyen? Elfáradtál a sütés-főzésben, az ünnepi asztal megterítésében? De elfáradt-e a szemed az Ige olvasásában, hogy megtudd, az Úr asztalánál neked is helyed van? Majd' belehaltál az ajándékok utáni hajszába? Isten úgy szeretett téged, hogy emberi testbe született Fia meg is halt a kereszten – hogy neked ma életed legyen.

Van terved, hogy idén hogyan várod Őt? Mit teszel, hogy meghalld az Ő hangját? Akarod-e, hogy megszólítson és a vendéged legyen? Kérd Őt, várd Őt és fogadd el Őt, hogy az advent többé ne csak a koszorúról, a portörlésről és a kétféle bejgliről szóljon, hanem az érted meghalt és feltámadt Úr Jézus Krisztusról.

„**M**ost azért az Urat féljétek, és őt szolgáljátok tökéletesen és igazán. ... De ha nem tetszik nektek, hogy az Urat szolgáljátok, válasszátok ki még ma, hogy kit akartok szolgálni. ... De én és az én házam népe az URat szolgáljuk!” (Józs 24, 14–15)

A korábbi évek gyakorlata szerint idén is Pünkösöd ünnepére hirdettük meg az áldozati adománygyűjtést. Ezúttal nem egy nagy, hanem több kisebb célt jelöltünk meg.

A testvérek áldozatkészségének mértéke a korábbi évekhez hasonló volt, összesen 1.288.500,- Ft adományt kapott gyülekezetünk. (Fogalmazhatnék úgy is, hogy ennyit adtunk önmagunknak, hiszen a gyülekezet mi magunk vagyunk.) Köszönet érte az adakozóknak, és hála Istennek, hogy megnyitja sokak szemét a közös ügyeink feletti felelősségvállalásra.

A befolyt összegből a következő beruházásokat hajtottuk végre:

Kiegészítettük 340.000,- forinttal a rákoshegyi orgonára eddig érkezett adományokat. Lefestettük a rákoscsabai templom toronysisakját 288.000,- forintért.

Megtervezettük a rákoshegyi templom víz- és csatornabekötését, a terv és az engedélyeztetés 127.000,- forintba került.

Elkészült a rákoshegyi templom vízóraaknája és az épületen kívüli vezetékek fektetése 674.000,- forintért.

A beomlott ligeti vízóraaknát újraépítettük 160.000,- forintért.

Mindezek együtt 1.589.000,- forintot tesznek ki, tehát a szükséges karbantartásokhoz és fejlesztési beruházásainkhoz további forrást is kellett találnunk.

Mindezek után ősz elején véglegessé vált, hogy a gyülekezeti ház kazánja 7 év (!) működés után javíthatatlanul elromlott, így nem volt más lehetőségünk, mint újra cserélni. A nagy teljesítményű készülék (48 kW) ára, a hatósági engedélyek és bevizsgálások költsége, valamint a kivitelező munkadíja együttesen 1.172.000,- Ft előre nem látható és ezért nem is tervezett kiadást jelentett.

Gyülekezetünk gazdálkodása nagyon takarékos, feszített, ezt egy általam kezdeményezett presbitériumi vizsgálat is megállapította. Ugyanakkor négy templomunk és a nagy gyülekezeti központunk fenntartása sok anyagi terhet ró ránk. Ezért számítunk a továbbiakban is a testvérek imádságaira és áldozatkész szeretetére is.

SZOLGÁLATAINK: 2014. MÁJUS 1 – NOVEMBER 15.

KERESZTELÉS

Persaits Hanga, Ványi Bálint, Sztancsek Mónika Éva, Fényes Lázár, Fényes Vince, Hullán Bodza Lenke Mária, Bónyai Ákos László, Bónyai Tamás András, Ozog Bence Krisztián, Gonzalez Maya, Kovács Noémi, Séllei András, Huszár Piroska, Zih Ilona, Belágyi Benedek, Németh Hanna, Géczi Karmen Lara, Bálint Zalán Tamás, Vajda Szabolcs, Vajda Noémi, Karminás Bence Regő, Karminás Zsombor Mór, Karminás Zolta Csaba, Veszteg Boldizsár, Félegyházi-Török Petra, Kovács Lili Anna, Bíró Lilien Anna, Gyurcsányszky Luca, Győr Szonja, Radó Luca, Magyar Levente, Magyar Eszter

ESKETÉS

Szabó Gábor – Darázs Janka; Kerekes Zoltán Ervin – Sztancsek Mónika Éva; Farkas Sándor – Nagy Szilvia; Schleckmann Attila – Hemrich Szilvia; Sipiczki Péter – Kráseczky Szilvia; Bekker Péter – Farkas Olívia Petra; Sára Endre – Dunai Orsolya; Filipcski Zoltán – Zubor Andrea

TEMETÉS

Takácsy Pálné sz. Csertyó Magdolna (94), özv. Pupek Istvánné sz. Sramkó Erzsébet (85), Maródi Károlyné sz. Monori Mária (81), Szuberka Nándor (85), Dalosné Újszászi Julianna (70), Bielik István-

né sz. Nagy Ilona (83), Husz József (84), Novák Sándorné sz. Devecseri Erzsébet (59), özv. Sziklai Istvánné sz. Hernádi Zsuzsanna (90), Kiss Imréné sz. Schleckmann Erzsébet (71), Szenyán Erzsébet (86), Pósa Lászlóné sz. Szabó Márta (83), özv. Gergely Lászlóné sz. Monori Erzsébet (72), Birán István (62), Schád Béla Ottó (69), Harsányi Károlyné sz. Hegedűs Rozália (101), Rostás Zoltánné sz. Koplányi Zsuzsanna (54), Maklári Elek (74), Terjászky Ferenc (82), Megyeri Erika sz. Fónagy Erika (46), Stolcz Istvánné sz. Kalina Borbála (52), Buja Zoltán Károly (61), Kristóf József (74)

PROGRAMOK – 2014. ADVENT–KARÁCSONY

Ökumenikus gyertyagyújtás a Fő téren: **november 30., december 7., 14., 21.** 17 óra.

Gyülekezetünk pavilonjában keresztyén könyvvásár lesz. Nyitva tartása:

December 1-től hétköznap: délelőtt 9 – 13 óráig
délután 15 – 18 óráig
szombaton: 9 – 18 óráig
vasárnap: délután 15 – 18 óráig

November 30. 15 – 18 óra. Adventi kézműves gyermekdélután
Közreműködik: a Görömböly Kompania

November 30. 16 óra. Ifjúsági istentisztelet. Igét hirdet: Liszka Viktor kórházlelkész

Adventi BIBLIAI ESTÉK – rákoskeresztúri gyülekezeti terem

December 4. 17 óra. Igét hirdet: Széll Bulcsú ny. lelkész

December 11. 17 óra. Igét hirdet: Széll Bulcsú ny. lelkész

December 7. 16 óra – rákoshegyi evangélikus templom
Egyházzenei áhítat. Orgonál: dr. Finta Gergely orgonaművész

December 16. 17 óra – rákoskeresztúri evangélikus templom
A Kőrösi Csoma Sándor Általános Iskola karácsonyi koncertje

ÜNNEPI ISTENTISZTELETI REND

2014.

December 24. 17 óra Rákoskeresztúr; 17 óra Rákoshegy; 20.30 Rákoscsaba

December 25. 9 óra Rákoshegy; 9 óra Rákoscsaba; 10.30 Rákoskeresztúr;
11 óra Rákosliget – úrvacsorai istentiszteletek

December 26. 9 óra Rákoshegy; 9 óra Rákoscsaba; 10.30 Rákoskeresztúr;
11 óra Rákosliget – úrvacsorai istentiszteletek

December 30. 18 óra Rákoskeresztúr, templom – gyászistentisztelet

December 31. 17 óra Rákoskeresztúr, gyülekezeti terem – Áhítat és az óév
eseményei képekben

2015.

január 1. 9 óra Rákoshegy; 9 óra Rákoscsaba; 10.30 Rákoskeresztúr;

11 óra Rákosliget – úrvacsorai istentiszteletek

ERŐS VÁR A MI ISTENÜNK!

Gyülekezeti terjesztésben és használatra

Rákoskeresztúri Evangélikus Egyházközség

1173 Budapest, Bakancsos utca 2.

Nagné Szeker Éva tel. (+36 20) 824-8021, E-mail: eva.szeker@lutheran.hu

Felelős kiadó: Nagné Szeker Éva

Szerkeszti: a gyülekezet média-csoportja

Grafikai terv és tördelés: Balás Gyula és Erdészné Kárpáti Judit

Nyomdai kivitelezés: Áldási és Németh nyomda

Honlap: <http://rakoskeresztur.lutheran.hu>